

металъ на гокъма цѣна и го употребяваме съ много икономія, тъй драгоцѣнно трѣба да почитаме думи-тъ си; Защо-то, споредъ както дума святій Апостолъ Іаковъ, отъ чисто-то, право-то сърдце на единъ чловѣкъ могатъ да излѣзатъ почтени и истинни думи, а отъ сърдцето на единъ разваленъ чловѣкъ излизатъ смъртни-тъ и нечисти-тъ думи. Апостола-тъ казва още че, мръсни-тъ думи развалятъ нрави-тъ на народа-тъ.

Трѣба да ся залѣгнемъ да познаемъ добръ правилата- кои-то ще изложимъ за разговореніе-то.

ПРАВИЛО I.

За истина-тъ и искренность-тъ кои-то трѣба да назимъ въ разговореніе-то.

Лъжа-тъ е единъ сраменъ порокъ. Онія, кои-то лъжатъ живѣятъ единъ животъ безчестенъ, дума еклісїастика-тъ, съдруженъ отъ срамъ; най-раскошни-тъ люди даже ги мразятъ.

Добросърдечіе-то ни заповѣдва да си съчиняваме думи-тъ съ едно да или не, кое-то ще рече да потвърдяваме кое-то е истина и да отричаме кое-то е лъжа.

Лъжеца-тъ пада често въ пагубни неразсѣженія со съсъда-тъ си и со себе си; често исказва тайно-то нѣщо, ако и да ся е заклѣлъ. Какво излиза отъ това? Изгубваме си честь-тъ, и онія кои-то нж познаватъ отвърщатъ ся отъ насъ, изгубваме си прїатели-тъ и ако ги имаме, тѣ не сж по доли отъ насъ.

Кога-то позволяваме на лѣца-та да ся поправятъ, зашто-то не сж извършили нѣкоя си должность коя-то сме имъ зарѣчали, нѣкоя работа коя-то сме забравили,